

Згідно з пунктом 1 статті 8 Закону України «Про відпустки» окремим категоріям працівників, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих природних географічних і геологічних умовах та умовах підвищеного ризику для здоров'я, надаються щорічні додаткові відпустки за особливий характер праці — тривалістю до 35 календарних днів.

Конкретна тривалість щорічної додаткової відпустки за особливий характер праці встановлюється колективним чи трудовим договором залежно від часу зайнятості працівника у цих умовах.

Список виробництв, робіт, професій і посад працівників, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих природних географічних і геологічних умовах та умовах підвищеного ризику для здоров'я, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.1997 № 1290 (із змінами).

Міністерство соціальної політики України у листі від 21.09.2016 № 1344/13/84-16 зазначає, що розділом XXII «Загальні професії за всіма галузями господарства» вищезазначеного Списку **для працівників, які працюють на електронно-обчислювальних та обчислювальних машинах(у тому числі персональних комп'ютерах)** , передбачено надання щорічної додаткової відпустки за особливий характер праці тривалістю до 4□ календарних днів (позиція 58).

Ця позиція Списку поширюється на усіх працівників, на яких розповсюджується дія Закону України «Про відпустки», незалежно від обійманої посади (професії), які у своїй роботі застосовують персональний комп'ютер.

Щорічна додаткова відпустка за особливий характер праці передбачена законодавством та має надаватися відповідним працівникам в обов'язковому порядку, у тому числі якщо колективний договір на підприємстві не укладено або в колективному договорі не встановлено гарантію щодо встановлення працівникам таких відпусток (лист Міністерства соціальної політики України від 24.12.2013 № 152/13/82-13).

Згідно з Порядком застосування зазначеного вище Списку, затвердженим наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 30.01.1998 № 16 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 30.01.1998 за № 58/2498 (із змінами), додаткова відпустка за особливий характер праці надається пропорційно фактично відпрацьованому часу.

У розрахунок часу, що дає право працівнику на таку відпустку, зараховуються дні, коли він фактично був зайнятий на роботах з особливим характером праці не менше половини тривалості робочого дня, встановленого для працівників цих виробництв, цехів, професій, посад.

Облік часу, відпрацьованого у зазначених умовах, здійснюється власником або уповноваженим ним органом.

Відповідно до статті 28 Закону України «Про відпустки» особи, винні у порушенні законодавства про відпустки, несуть відповідальність згідно із законодавством.

За матеріалами офіційного сайту

Профспілки працівників освіти і науки України.